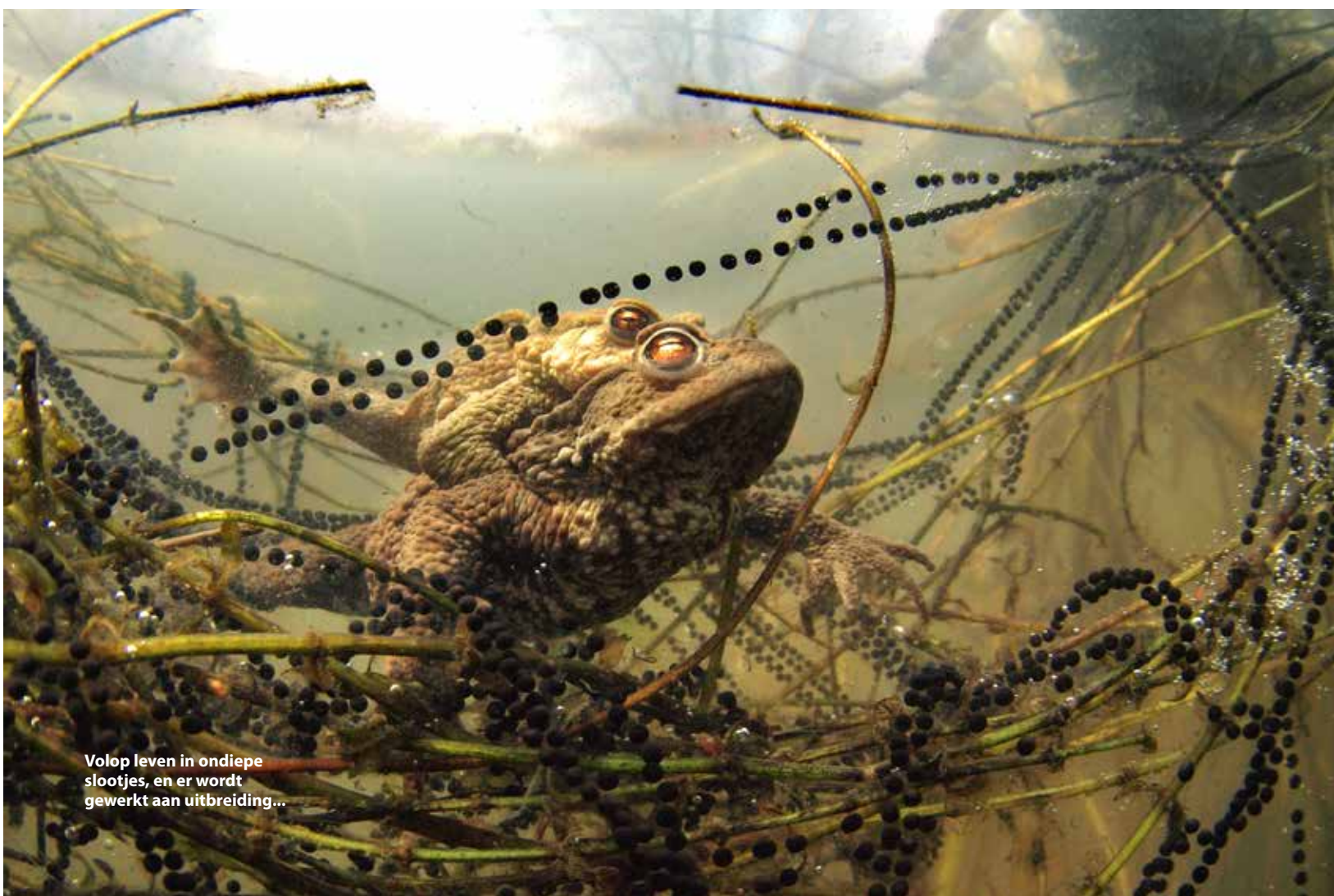

Verborgene schoonheid
in de Randstad.

Volop leven in ondiepe
slootjes, en er wordt
gewerkt aan uitbreiding...

Struinen in slootjes en beekjes

Je hoeft niet altijd te duiken om leuke beelden onder water te maken. Een andere mogelijkheid kan zijn om in slootjes en poeltjes rond te neuzen. Moddergeur na de sessie moet je wel voor lief nemen, maar je zult zien dat het de moeite dubbel en dwars waard is.

Vanaf de waterkant zien ze er misschien
maar gewontjes uit, onder water zijn de
pompeblèden schitterend.

Een kleine watersalamander lust wel een lekker hapje kikkerdril.

Mijn camera in de behuizing ligt in mijn fietsmandje aan het stuur. Onder mijn snelbinders heb ik een duikpak, snorkel en duikbril gebonden. Ik ben op weg naar plekjes die wat te bieden hebben qua onderwaterleven, maar waarvoor ik geen perslucht nodig heb. Zelf woon ik in de Randstad en ook daar is altijd wel wat te vinden zoals waterlelies, padden, begroeiing en ga zo maar door. Voor plaatjes in de polder laat ik mijn flitsers thuis en maak ik gebruik van natuurlijk licht. Niet alleen vanwege het gewicht, maar zweefvuil wordt anders storend in beeld gebracht. Want de sloten en poeltjes zijn niet zo helder en één verkeerde beweging en je ziet geen hand voor ogen meer en je kans is verkeken. Dat is wat je natuurlijk niet wilt. Soms moet je improviseren om geen schade aan te richten en dan peddel ik bijvoorbeeld heerlijk op een oud luchtbedje door de sloten. Bijkomend voordeel is dat ik de bodem niet aanraak en er relaxed op kan zitten. Waar een oud luchtbedje wel niet goed voor is!

OP NAAR DE VELUWE

Ik heb de smaak flink te pakken en ik ben gaan onderzoeken of een bijzonder onderwerp haalbaar is, namelijk de beekprik. Al geruime tijd intrigeert deze zeldzame vis onder de naam *Lampetra planeri* mij. Na enig zoekwerk op internet kom ik erachter dat ze voor moeten komen op de Veluwe, waar ze leven in heldere ondiepe beekjes en sprengen. Mijn fiets laat ik nu dus maar even thuis, de auto is wat sneller. De beekprik leeft

Voor plaatjes in de polder laat ik mijn flitsers thuis en maak gebruik van natuurlijk licht.

Grote ogen en zeven kieuwopeningen, dat is de beekprik in paaiperiode.

Je raakt de bodem niet en je kunt er relaxed op zitten: waar een oud luchtbed wel niet goed voor is!

PASPOORT BEEKPRIK

Kenmerken: cilindervormig en langgerekt lichaam, zeven kieuwopeningen aan weerskanten, grote ogen, enkele neusopening boven op de bek en natuurlijk het zuigbekje.

Grootte: maximaal 17 cm, op de Veluwe waren ze ruwweg 10 cm.

Verspreiding: leeft in riviersystemen van de Noordzee, Baltische Zee en de Oostzee. Ook komen ze voor bij Portugal en Italië. Beekprikken zijn in Nederland zeer zeldzaam en leven alleen in natuurlijke beken met een goede waterkwaliteit. Deze zijn te vinden in Gelderland, Overijssel, Noord-Brabant en Limburg.

Bescherming: de soort is op veel plekken verdwenen door watervervuiling en het normaliseren van beeksystemen. De beekprik staat vermeld op de Rode Lijst als bedreigde diersoort.

We lopen af en aan langs het beekje, maar uiteindelijk weet ik de bewegelijke beekprik toch op de foto te zetten.

Kleurrijk zoet water:
ik zeg doen!

als blinde larve ongeveer 4 tot 5 jaar in de bodem van stromend water, komt alleen met het bekje boven de bodemhumus uit en voedt zich met algen. Na deze periode ondergaat hij een ware metamorfose; hij krijgt in het najaar ogen, vinzomen onder en boven het achterlijf en wordt geslachtsrijp. Het uiterlijk doet enigszins denken aan een aaltje. De maag vervalt en het foerageren stopt in deze fase. In het volgende voorjaar trekt de beekprik stroomopwaarts wanneer de watertemperatuur zo'n 10 graden is en maakt met zijn zuignapbekje een kuiltje in

de bodem door kiezelsteentjes te verwijderen. Vanaf dat moment heb je de mogelijkheid om dit fascinerende schouwspel vanaf de kant gade te slaan want de beekjes zijn helder en ondiep. De beekjes op de Veluwe hebben we snel gevonden en we turen in het heldere water van 10 centimeter diep. Na inspectie van verschillende watertjes is het eindelijk bingo. Ik zie een grote klont beekprikken, waarbij het vrouwtje zich vastzuigt op een steentje. Het mannetje zuigt zich weer vast op de kop van het vrouwtje en de eitjes worden afgezet en gelijk bevrucht. Voor de volwassen

beekprik is het nu gedaan, zij sterven na de paring. Ik heb ze weliswaar gevonden maar foto's maken valt niet mee: ze zijn erg beweeglijk, het waterniveau is eigenlijk te ondiep voor het onderwaterhuis en je mag ze niet verstoren. We lopen af en aan langs de waterkant: ik in mijn duikpak, mijn buddy met mijn camera en toebehoren. Uiteindelijk heb ik toch nog wat foto's kunnen maken. Met modder in mijn haren zit ik even later in de auto. Het is heel wat anders dan duiken met perslucht, maar ook dit onderwaterleven is prachtig om vast te leggen - en douchen moeten we toch sowieso altijd!